

Országos Rendőrfőkapitány

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Ea.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panaszügyében folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf. 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában foglaltak szerint, *-én a késő esti órákban az ismerőse saját gépjárművével vitte be X. városba. Hazafelé bementek tankolni, a Y. úton található MOL benzinkútra, amelynek elhagyása után vette észre, hogy elhagyta a pénztárcáját, amely kb. * forintot és hivatalos okmányait tartalmazta. Visszafordultak, majd a benzinkúthoz érve, a parkoló melletti gyepen találták meg a pénztárcáját, illetve az iratokat szétdobálva. A pénz nem lett meg. Ekkor a panaszos feszült, ideges állapotban értesítette a 112-es hívószámon a rendőrséget, * órákor. Kb. fél óra elteltével érkezett meg a helyszínre három járőr autó. A panaszos elmondta nekik, hogy mi történt, de ők nem akartak vele foglalkozni. A helyszínen semmiféle intézkedés a rendőrség részéről nem történt. A panaszos kérte tőlük jegyzőkönyv felvételét, valamint a benzinkút kamerája felvételének a megtekintését, illetve azt, hogy igazolják magukat. A rendőrök ezt megtagadták, sőt a panaszos további panasza alapján értesítették a mentőket, akik ahogy megérkeztek szinte rögtön azután el is hagyták a helyszínt. A panaszos a Panasztestület tudomására hozta, hogy róla tudni kell azt, hogy rendkívül gyorsbeszédű, amelyet álláspontja szerint a rendőr úgy értelmezhetett, hogy ittas. A mentő távozása után ismételtén kérte őket, hogy intézkedjenek az ügyében és vegyenek fel jegyzőkönyvet. Erre az egyik járőr a vele lévő németjuhász kutyáját – amin volt szájkosár – a panaszosra uszította. Ezek után durván megbilincseltek és bevitték a Salgótarjáni Rendőrkapitányságra. A megérkezésük után az épület megfigyelő helyiségébe vitték, oda belökték, lefújták gázspray-vel, amelynek hatására elveszítette a látását és fájdalmában kiabálni kezdett. A rendőrök kihúzták a helyiség ajtajáig, amire az ott elhelyezett kamera már nem lát rá, majd az ajtó elé egy széket helyeztek és arra egy videokamerát. Ezek után az eseményeket a kamera rögzítette, amit ők kedvük szerint ki-be kapcsolnak. A panaszost kihúzták az információs pulthoz, ahol megrugdosták, megtaposták, ütötték és földhöz verték a fejét és eközben szidták a panaszos édesanyját és a családját, amelyeket a panaszos viszonzott. Az ütések hatására az orra és a feje is vérezni kezdett. Ezen események alatt egyébként végig „erősen” meg volt bilincselve. Az egyik rendőr a nemi szervét is mutogatta a panaszosnak. Többször lecigányozták, miközben se a bőrszíne, se a kinézete erre nem adott okot, ő nem vallotta cigánynak magát. A verés után kihívták a mentőket (ugyanaz a kocsijelent meg, amelyik a benzinkútnál is volt), akik rendőri kíséret mellett bevitték a panaszost a kórház sürgősségi osztályára, ahol a röntgen osztályon az őt kísérő rendőrök beleverték a fejét az asztalba. A kórházban a panaszost beinjekciózták, majd azzal az indokkal, hogy ön- és közveszélyes elhelyezték a fekvőbeteg osztályon detoxikálás céljából. A panaszos megemlítette, hogy cukorbeteg, amely tény többször jelzett a rendőröknek, de ezzel ők nem foglalkoztak. Az események hatására a betegségéből kifolyólag rosszul lett. *-n * órákor kiállított ambuláns lap tartalmát a rendőrség elmondása szerint állították ki a kórházban. A benne foglaltakkal a panaszos nem ért egyet, amit akkor és ott szóvá is tett. Az ott lévő ügyeletes orvos azonban nem hallgatta meg a panaszost, így csak másnap tudott a rajta lévő sérülésekről látteleletet vetetni. A látteleletben lévő orvosi tartalom ellentmond a rendőrség állításának, illetve a kórház által kibocsátott zárójelentésnek. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az a rendőr, aki a kutyáját ráuszította és aki a nemi szervét mutogatta neki megfenyegette, hogy ha a rendőri intézkedésről bárhol panaszt tesz, akkor rosszul járhat, mert úgy a rendőröknek fognak hinni, mert mellettük fog kiállni az OMSZ, valamint a MOL dolgozók is.

A panaszos elmondta, hogy *-án, délelőtt postán két igazolás érkezett, a rendőrségi előállítás időtartamáról, amely visszamenőleges keltezésű és tartalmilag nem fedi a valóságot.

A panaszos beadványához csatolt egy *-án * órakor kelt ambuláns vizsgálati leletet. A panaszost a traumatológiai szakrendelése során vizsgálták meg. Utólagos elmondása szerint az azt megelőző nap folyamán rendőri intézkedés miatt sérült. A továbbiakban a lelet a sérüléseket írta le részletesen.

A panaszos mellékelte a rendőrség által postán megküldött, a *-ai előállításának idejéről szóló igazolásokat, valamint a postai boríték fénymásolatát, amelyben a panaszos a dokumentumokat kapta. A bélyegző szerint a küldeményt *-én adták postára.

A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. intézkedési kötelezettség elmaradását,
2. az előállítás jogalapját,
3. az előállítás időtartamát,
4. a biztonsági intézkedést,
5. a bilincselés jogalapját és időtartamát,
6. a testi kényszert,
7. a szolgálati kutya alkalmazását,
8. a rendőrök lefújták gázspray-vel,
9. a rendőrök nem vették figyelembe, hogy cukorbeteg,
10. a rendőrök szolgálatban tanúsított viselkedése,
 - 10.1. a rendőr a nemi szervét mutogatta,
 - 10.2. a rendőrök szidták, lecígyázták,
 - 10.3. a kutyás rendőr megfenyegette,
11. az előállításról postai úton kapta meg az igazolást.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek és így nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga. Megállapította, hogy a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga sérelmet szenvedett az előállítás jogalapja kapcsán, tekintettel arra, hogy azt a rendőrök nem megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosították. Ezzel párhuzamosan a rossz hivatkozási alap tekintetében a Panasztestület egyúttal a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogának a sérelmét is megállapította. A Panasztestület véleménye szerint maga az előállítás, mint intézkedés arányos volt és annak időtartama kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A panaszossal szemben végrehajtott biztonsági intézkedéshez az Rtv. 37. §-a kellő felhatalmazást nyújtott, így nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő joga. A panaszos kétszeri bilincselését a Panasztestület külön-külön megvizsgálta, így: az első bilincselést a Panasztestület jogellenesnek, aránytalannak, szükségtelennek és indokolatlannak ítélte meg, amelynek kapcsán a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg; a második bilincselést a jogszabályokkal összeegyeztethetőnek találta, így az jogszerű, arányos, szükségszerű és indokolt volt, ezért nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát. A panaszossal szemben kifejtett testi kényszert a Panasztestület a bilincselések mellett vizsgálta, hiszen a testi kényszert mintegy eszközt alkalmazta a rendőrség a bilincselés sikeres végrehajtása érdekében, emiatt az első bilincseléskor alkalmazott testi kényszer vonatkozásában a Panasztestület megállapította a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának a sérelmét,

míg a második bilincselés kapcsán álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető joga. A szolgálati kutya alkalmazása kapcsán a Panasztestület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi épséghez való alapvető joga. A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a vegyi eszköz alkalmazása kapcsán a Panasztestület úgy határozott, hogy nem megállapítható a panaszos emberi méltóságból levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogának a sérelme. A Panasztestület véleménye szerint az intézkedés során a panaszost a rendőrök nem bántalmazták, így nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga. A panaszos cukorbetegségére vonatkozó kifogás kapcsán a Panasztestület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga. A rendőrség szolgálati fellépésére vonatkozó három kifogás tekintetében (nemiszerv mutogatás, szidalmazás/cigányozás, fenyegetés) a Panasztestület úgy határozott, hogy a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásokra tekintettel, amelyek a két fél tényelőadásai között feszülnek a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható. Végezetül a Panasztestület nem találta alaposnak az előállítás idejéről szóló igazolásokat érintő kifogásokat, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- ambuláns vizsgálati lelet;
- igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról;
- kapitányságvezetői átirat;
- jelentés;
- jelentés;
- ambuláns vizsgálati jelentés;
- jelentés előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról;
- nyilatkozat;
- parancsnoki vélemény és kivizsgálás előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról;
- jelentés biztonsági intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról;
- nyilatkozat;
- parancsnoki vélemény és kivizsgálás biztonsági intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról;
- előzetes ambuláns vizsgálati lelet rendőrségi kérésre kiállítva;
- összefoglaló jelentés;
- összefoglaló jelentés hivatalos személy elleni erőszakról;
- feljegyzés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;

- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály rendőri jelentése rögzíti, hogy a rendőrök az ügyeletvezető utasítására jelentek meg *-n * órakor az x. város, y. úton lévő MOL töltőállomáson, mert onnan a panaszos lopást jelentett be.

A rendőrök, amint kiérkeztek igazoltatták a bejelentőt, aki egyben a panaszos is volt. A jelentésben foglaltak szerint a panaszos eléggé felindult, ideges, láthatóan ittas állapotban volt. Vele tartózkodott az ismerőse, aki elmondta, hogy a panaszos cukorbeteg, epilepsziás és ennek ellenére alkoholt fogyasztott, ezért lehet nehezen érteni a szavát. Így a történeteket a rendőröknek ismerőse mondta el, a panaszos pedig csak időnként helyeselt.

A fenti személyek elmondása szerint, *-n * óra körüli időben együtt jöttek be a városba a MOL benzinkútra tankolni X-ről. A tankolás befejeztével Panaszos ismerőse egyedül ment be a töltőállomásra kifizetni a vásárolt üzemanyagot, amelyre a panaszos átadott neki két darab * forintos bankjegyet. Ő ki is fizette a benzint, majd a járművel leparkolt a benzinkút mögötti részre. Itt eltöltöttek egy kis időt, majd együtt hazamentek Z-re.

Otthon a panaszos keresni kezdte a pénztárcáját, de sehol sem találta. Ezután visszamentek a MOL benzinkútra, hogy hátha ott maradt. A panaszos elmondása szerint a pénztárcájában a személyes iratai, valamint * Forint készpénz volt. Elmondták, hogy keresni kezdték a tárcát azon a környéken, ahol korábban parkoltak. A benzinkút mögött, ahol este parkoltak, attól úgy 25-30 méterre lévő füves területen találták meg a panaszos értékeit szétszórva hiánytalanul, azonban a pénz nem volt meg. Az okmányokat összeszedték, majd ezután tettek bejelentést a rendőrségre.

A MOL kút hátsó részén kettő ipari kamera üzemel, amelyek egyike sem lát rá azokra a területekre, ahol az este a személyek parkoltak a járművel és oda sem, ahol az iratokat

megtalálták. A MOL benzinkút dolgozói elmondták, hogy a fenti személyek közül Panaszos ismerőse valóban járt ott az este folyamán és a *-s töltőállomáson tankolt. Panaszos ismerőse egyedül ment be kifizetni az üzemanyagot, majd azután kiment és elhajtott a kocsival. Éjfél körül ment vissza a panaszossal és a panaszos mindenáron be akart menni az irodába, hogy ő majd megnézi a kamerafelvételt, ami hátul van, mert szerinte az biztosan látott mindent. A panaszost nem engedték be a dolgozók az irodába, mert oda illetéktelen személy nem mehet be, de megnézték a felvételt és elmondták, hogy a kamerák egyike sem lát arra a részre, ahol a fenti esemény történhetett. Elmondták, hogy a kamerák felvételeit amennyiben szükséges a hatóság rendelkezésére tudják bocsátani. Kb. két hétig őrzik meg a felvételeket. A két dolgozó elmondta, hogy a panaszos nem hitte el azt, hogy a kamera semmit sem rögzített és több alkalommal meg kellett akadályozniuk, hogy bemenjen az irodába úgy, hogy elé álltak.

Ezt követően a panaszos, illetve ismerőse a rendőröknek megmutatták azt a helyet, ahol előző este parkoltak. A rendőr megállapította, hogy a kamerák valóban nem néznek erre a területre, hiszen azok a töltőállomás hátsó ajtóira vannak irányítva. A panaszos ennek ellenére felindult állapotban folyton azt kiabálta, hogy addig nem megy el, amíg vissza nem adják neki a pénzét. Rendőri kérdésre, hogy biztosan volt-e nála annyi pénz és miért tartja ezt magánál azt válaszolta, hogy a rendőrnek ahhoz semmi köze és volt annyi pénze. Innentől kezdve a rendőr bármit kérdezett, illetve közölt a panaszossal csak azt hajtogatta, hogy adja vissza neki a pénzt és, hogy ő meg akarja nézni a kamerafelvételeket. Azt is mondta közben, hogy valószínű ő rántotta ki valahogy a pénztárcát a kocsiból és úgy maradt az ott a benzinkútnál.

A fenti cselekménnyel kapcsolatosan foganatosított tanú kutatás nem vezetett eredményre. A történeteket az ügyeletvezető úrnak az intézkedő rendőr jelentette, majd az ügyeletvezető utasítása alapján a panaszost felvilágosította. Mivel a panaszos továbbra sem tett le arról a szándékáról, hogy mindenáron be akar menni a benzinkút irodájába, valamint mivel egyre inkább felindult állapotba került – tudván betegségéről és jelenlegi állapotáról –, a rendőr mentőt kért. A mentő kiérkezése előtt ismerősét Panaszos hazazavarta. Az autóban ekkor még kettő személy tartózkodott. Ismerőse haza akarta vinni a panaszost, de ő azt mondta, hogy addig nem megy sehova, amíg nem kapja vissza a pénzt és nem láthatja a felvételt. Ekkor ismerőse és két társa megkérdezték, hogy szükség van-e még rájuk és mivel nem volt, ezért elhajtottak a benzinkútról.

A helyszínre mentő gépkocsi érkezett ki, megkísérelték megvizsgálni a panaszost, amelynek ő ellenállt. Semmilyen vizsgálatnak nem vetette alá magát és továbbra is csak a pénzét követelte. A fentieket a rendőr jelentette az ügyeletvezetőnek, valamint a szolgálatirányító parancsnoknak, aki a helyszínre többed magával kiérkezett.

A szolgálatirányító parancsnok a helyszínen a panaszost újra felvilágosította arról, hogy bejelentéséből eljárás fog indulni, valamint széleskörűen tájékoztatta az eljárás menetéről. A panaszos vele is közölte, hogy biztosan ő, vagy valamelyik ismerőse lopta el az * forintját. A szolgálatirányító parancsnoknak a helyszínen lévő mentősök elmondták, hogy mivel a panaszos semmilyen ellátásra szoruló tünetet nem produkált, illetve ilyet nem észlelnek elszállításra – véleményük szerint – nincs szükség. Ekkor az egyik rendőr közölte a panaszossal, hogy távozzon az otthonába, az eljárás során majd tanúkihallgatásra lesz szükség, ellenkező esetben az előállításának a foganatosításáról kell intézkedniük.

A panaszos a tájékoztatás során végig agresszív, kötekedő magatartást tanúsított. Minden ott lévő személytől a pénzét követelte, majd elindult a MOL töltőállomás bejárata felé, ahol berohant az előtérbe, egy pár szót beszélt a töltőállomás kezelőkkel, majd a belső szolgálati helyiség felé vette az irányt, ahol annak ajtajában a két alkalmazott akadályozta meg a bejutását. Ekkor, mivel teljesen egyértelművé vált, hogy előállításától eltekinteni nem lehet, a rendőrök is a benzinkút előtérébe léptek, ahol a másik rendőr által pórázon vezetett,

szájkosárral ellátott szolgálati kutyáját alkalmazta a panaszossal szemben, amelynek során a fenti kutya őt egy alkalommal lágyéktájékon megütötte, amelytől az addigi ellenállása enyhült.

Ezután a panaszossal szemben a rendőrök testi kényszert alkalmaztak oly módon, hogy a panaszos kezeit hátra helyzetbe feszítették, majd a töltőállomás ajtajának orral álló szolgálati gépjármű motorháztetejére fektették, ahol ruházatát átvizsgálták. Ezt követően a kezeit szolgálati patent bilincs alkalmazásával hátra helyzetben megbilincseltek, majd a panaszost a szolgálati személygépkocsi jobb oldalán, a jobb hátsó ajtaja felé kísérték, aki ennek során jobb lábával, nagy erővel, szándékosan az intézkedést biztosító rendőr jobb lábába rúgott. A rúgás a jobb térde belső felét érte. Ekkor a rendőr, hogy a panaszos további közeledését megakadályozza jobb kezével a panaszos fejét az ellenkező irányba toltta, aminek következtében a rendőr jobb csuklóját fájlalni kezdte. A panaszost beültették a szolgálati személygépjármű hátsó ülésére, majd megkezdtek az előállítását. A panaszos viselkedése az úton kezelhetetlenné vált, lábait emelgette, fejét a jobb oldali ajtóüvegnek ütötte, így a szolgálati gépkocsiból kiszállva a panaszos testi épségének, valamint a gépkocsi állagának a megóvása érdekében gyalogosan kísérték tovább a kapitányságra, ahol elhelyezték az előállító helyiségben.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály rendőri jelentése szerint a panaszos az előállító helyiségben továbbra is agresszív magatartást tanúsított; többször kísérelt meg kárt tenni magában.

A fentiek miatt kb. * órától az egyik rendőr a panaszos viselkedését videofelvételen rögzítette a részére, erre a célra átadott videokamera segítségével. Elmondása szerint közvetlenül a felvételkészítés előtt, tisztán és érthetően felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a továbbiakban videofelvétel fog róla készülni, amelyet ő a „Szarok rád, csináld csak!” kifejezés ordításával vett tudomásul. Kb. * perckor a panaszos közölte, hogy szomjas és vizet kér. Ekkor a rendőr egy papír pohárban vizet vitt a panaszosnak, amelyet az előállító helyiség rácsain keresztül adott oda neki. Ivott egy korty vizet a panaszos, majd letette a poharat a padra. Ezt követően jelezte, hogy a mellék helyiségbe szeretne kimenni. Ekkor a rendőr kinyitotta az előállító helyiség ajtaját, kiengedte a panaszost, aki magához vette a poharat és elindult kifelé az ajtón. Az előállító helyiséget elhagyva a nála lévő pohárból vizet a rendőrré öntötte és támadólag lépett fel, amely támadást a rendőrök akadályozták meg és a panaszost testi kényszer alkalmazásával a földre fektették, ahol a kezeit hátra helyzetben megbilincseltek. Erről külön személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentés készült. Ezzel egy időben a rendőr a felvétel készítését felfüggesztette, hogy amennyiben szükséges, a kollégái segítségére lehessen.

A panaszos a bilincselése során, vagy azt megelőzően – pontosan nem állapítható meg – beütötte az orrát a padlóba, amely emiatt vérezni kezdett. Ezen sérülés akkor vált láthatóvá, amikor a panaszos megbilincselését követően a rendőr ülőhelyzetbe helyezte. Amint láthatóvá vált, hogy a panaszos megsérült, EDR rádión keresztül azonnal mentőt kértek az ügyeletvezetőn keresztül, majd a mentő a Sürgősségi Baleseti Osztályra szállította.

A kórházban a panaszos tovább folytatta a rendőrök – és most már a kórházi dolgozók – sértegetését. Megröngtenezni nem hagyta magát, illetve az orvosi vizsgálatoknál sem volt hajlandó együttműködni. A panaszost * óra körüli időben az ügyeletes orvos engedélyével a kórházi személyzet őrzésére bízva hagyták ott a rendőrök. Az orvosi nyilatkozat alapján közepesen alkoholos állapotban volt.

V.

Az eljárás során először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelmek vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint ezen eljárásban azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően:

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen az intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen az igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen a testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrök elszállították a kórházba, akkor az orvosok a rendőrök utasítására állítottak ki ambuláns lapot, amely tartalmát tekintve hamis, nem felel meg a valóságnak. Amikor a panaszos, szabadulását követően elment orvoshoz, az a lelet teljesen más információkat tartalmazott. A fentiek alapján a panaszos sérelmezte a vele szembeni intézkedést követően kiállított ambuláns lapban foglaltakat.

Az ambuláns lapot orvosok állították ki az általuk tapasztalt, elvégzett vizsgálatok alapján, így megállapítható, hogy a folyamatban szervesen a rendőrök nem vettek részt, tekintettel a szakértelem hiányára. Az orvosok által kiállított dokumentumok valóságtartalmának vizsgálata ezen eljárásnak nem tárgya, hiszen az abban foglaltak vizsgálatára szakismeret és hatásköröm hiányában nem rendelkezem.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök fizikálisan bántalmazták az intézkedés során. A panaszos előadása szerint miután megérkeztek a kapitányságra az épület megfigyelő helyiségébe vitték, oda belökték, majd kihúzták a helyiség ajtajáig, amire az ott elhelyezett kamera már nem látott rá. Az ajtó elé egy széket helyeztek és arra egy videokamerát tettek. Ezek után az eseményeket a kamera rögzítette.

A panaszos állítása szerint a rendőrök megtaposták, ütötték és földhöz verték a fejét (amelyet 9 éves korában műtöttek és két oldali koponya műtétje volt) és eközben szidták a panaszos édesanyját és a családját, amelyeket a panaszos viszonzott. Az ütések hatására az orra és a feje is vérezni kezdett. A verés után kihívták a mentőket, akik rendőri kíséret mellett bevitték a panaszost a kórház sürgősségi osztályára, ahol a röntgen osztályon az őt kísérő rendőrök beleverték a fejét az asztalba.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség nem bántalmazta a panaszost, így nem sérült az emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület állásfoglalásában foglaltakkal ellentétben megállapítom, hogy a rendőr által elkövetett bűncselekmény gyanújának vizsgálata ezen eljárásnak szintén nem tárgya, az eljárás lefolytatására a Nyomozó Ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. Intézkedési kötelezettség elmulasztása

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdése szerint *„A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.”*

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés alapján *„A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.”*

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök nem csináltak a helyszínen semmit annak ellenére, hogy kifejezetten kérte, vegyenek fel jegyzőkönyvet és nézzék meg a kamerafelvételeket, de ezeket a rendőrök megtagadták.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály rendőri jelentése szerint az intézkedés során jelen lévő rendőrök az adott körülményekhez képest a lehető legszélesebb körben derítették fel a történeteket. Amikor a két járőr megérkezett a bejelentés helyszínére, akkor megpróbálták meghallgatni a panaszost, aki olyan állapotban volt, amely nem tette lehetővé az eredményes meghallgatását. Emiatt a panaszossal tartózkodó barátját kezdték kikérdezni, aki elmondta, hogy a panaszos cukorbeteg, epilepsziás, gyógyszereket szed és ennek ellenére alkoholt fogyasztott az este, ezért viselkedik így. A panaszos barátja a meghallgatása során mondta el az előzményeket, miszerint megálltak tankolni a benzinkúton, két ezer forintért tankolt (két darab ezer forintos bankjeggyel fizetett), ő ment be a kútra egyedül fizetni, majd amikor beszállt a gépjárműbe, akkor a kút mögötti parkolóban leparkoltak még, majd kis idő után hazaindultak, amikor a panaszos észrevette, hogy nincs nála a pénztárcája. Ekkor további két személy beszállt még az autóba és így most már négyen visszamentek a kútra megkeresni a tárcát, amelyet a parkoló körül, a füves területen találtak meg. A tárca nedves volt, az iratok szét voltak dobálva, de abban pénz nem volt. A rendőrök megtekintették a területet, ahol korábban parkoltak. Ezt követően tanúkutatást végeztek, amely során bementek a benzinkútra, ahol meghallgatták a két alkalmazottat. Eközben a panaszos végig, folyamatosan kiabált, mindenkitől kérte az elvesztett pénzét. Az alkalmazottak egybehangzóan elmondták, hogy aznap este csak a panaszos barátja ment be a kútra fizetni. A panaszos miután ismét megjelent a benzinkúton folyamatosan meg akarta tekinteni a felvételeket, be akart menni a zárt irodahelyiségbe, ahová illetéktelen személyek nem mehetnek be. Az alkalmazottak megtekintették a felvételeket és elmondták, hogy a kérdéses területre nem lát rá a kamera, mert az a WC-k mögötti pár méteres területet látja be. A panaszos nem akarta elfogadni ezt és folyamatosan megpróbált

behatolni a területre. A rendőrök erősítést hívtak a helyszínre és további tanúkutatást is végeztek, amely eredményre nem vezetett. A panaszost tájékoztatta legalább két fő rendőr arról, hogy jelen esetben több érdemi cselekményt nem tudnak elvégezni, megindul a büntetőeljárás, amelynek keretén belül további eljárási cselekmények végrehajtására fog sor kerülni, amelyeket a helyszínen már nem lehet elvégezni. A rendőri jelentések tételesen tartalmazzák a meghallgatott személyek neveit, személyazonosító adatait.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőrség eleget tett az intézkedési kötelezettségének és a lehetőségekhez mérten a lehető legtöbb érdemi intézkedést foganatosította a helyszínen, ezért a panasz alaptalan.

2. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Sztv.) 170. § (1) bekezdése szerint „Aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, szabálysértést követ el.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a benzinkútról előállították a Rendőrkapitányságra.

A Panasztestület nem fogadta el a rendőrségnek a „Jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” nyomtatványon az előállítás jogalapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontra történő hivatkozását, így ezen tényre figyelemmel sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A téves előállítási ok alapján a Panasztestület egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelmét is megállapította.

A Panasztestület állásfoglalásával nem értek egyet az alábbi indokaim alapján.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentésében foglaltak szerint a panaszos a helyszínen minősíthetetlen (agresszív, kötekedő) magatartást tanúsított, amely kilátásba helyezte a tettelegességet. A rendőrség kiérkezése előtt több esetben a benzinkút alkalmazottainak kellett megakadályozniuk (elé álltak) a panaszos belső helyiségbe történő jogtalan bejutását.

A kapcsolódó iratokból (12010-3228/2015.id. jelentés személyes szabadságot korlátozó intézkedésről, 12010-3228/2015.id. számú jelentés, 12010-1464/2015.ált. számú jelentés 12010/1209-10-11-12-13/2015.ált. számú jelentések) megállapítható az is, hogy a panaszost a helyszínen – a Panasztestület megállapításával ellentétben – nem csak egy esetben szólították fel cselekményének abbahagyására a helyszínen tartózkodó rendőrök és kérték az együttműködésre. Első esetben r. százados – szolgálatparancsnok – közölte a sértettel, hogy távozzon az otthonába ellenkező esetben előállítására fognak intézkedni, majd ezt követően a MOL benzinkút eladóterébe berohanó és onnan a belső helyiségbe jogellenesen bejutni szándékozó személyt a rendőrök ismételt felszólította jogellenes cselekményének abbahagyására.

A panaszos fenti cselekményei szabálysértés elkövetésének gyanúját megalapozottan vetette fel a helyszínen intézkedő rendőrökben. A panaszos folyamatosan –

az intézkedés korábbi szakaszában is – erőszakos, kötekedő, agresszív magatartást tanúsított és a felszólításoknak sem tett eleget. Az előállítás alapját a fenti rendőri felszólítás ellenére történő cselekményével (beszaladt az eladótérbe), valamint a belső helyiségbe történő magatartásával váltotta ki a panaszos. A Büntető Törvénykönyvről szóló (továbbiakban: Btk.) 310.§ (1) bekezdés c, pontjában ütköző hivatalos személy elleni erőszak elkövetése a második felszólítást követő előállítás közben, később valósult meg (rendőr megrúgása, illetve megpróbálta lefejelni a rendőrt).

Megítélésem szerint téves a Panasztestület azon álláspontja, mely szerint a rendőrök a bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt döntöttek az előállítás mellett tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésének idejében már előállítást foganatosították.

A személyes szabadságot korlátozó jelentésben azonban az előállítás okaként csak az Rtv. 33. § (2) bekezdés f, pontja szerepel, míg az előállítás részletes leírásában már a hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény elkövetésének tényállási elemei is szerepelnek. A bűncselekmény elkövetőjével szemben helyszínen történt személyes szabadságot korlátozó intézkedésről egyéb korlátozó irat nem készült. A Rendőrkapitányság tájékoztatása szerint az előállítás alapját képező alapcselekmény (szabálysértés elkövetése) lezárására nem került sor, feljelentés nem készült. Megállapítható továbbá, hogy a személyes szabadságot korlátozó iraton a fenti cselekmény *(előállítás: Rtv. 33. § (2) bek. f. pontja)* elkövetése miatt foganatosított előállítás mellett a bűncselekmény elkövetése gyanújának *(Rtv. 33. § (2) bek. b) pontja aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;)* is szerepelni kellett volna, tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetéséről egyéb korlátozó irat már nem készült, azonban ez a szakszerűtlenség az intézkedés jogszerűségét nem befolyásolja.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

A Rendőr-főkapitányság vezetője észlelte, hogy a panaszos az elévülési időn belül még a szabálysértés elkövetése miatt felelősségre vonható, ezért a szükséges intézkedések megtételére utasította a Salgótarjáni Rendőrkapitányság vezetőjét.

3. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése értelmében *„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése szerint *„Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”*

A panaszost az előállításról szóló igazolás szerint első alkalommal a személyi szabadságában * óra és * óra között korlátozták. Ezt követően * óra és * perc között biztonsági intézkedést hajtottak vele szemben végre, amely így az előállítás időtartamába beleszámít. Így a panaszos személyi szabadságát a rendőrség összesen * órán keresztül korlátozta.

A rendelkezésre álló rendőri jelentések és felvételek alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A panaszost igazoltatták, a ruházatát átvizsgálták, előállították, vele szemben testi kényszert és bilincset, valamint szolgálati kutyát, majd biztonsági intézkedést foganatosítottak. Amikor a panaszost a helyszínen előállították, beültették a szolgálati gépjárműbe, és megkezdték a kapitányság

területére történő szállítását. A panaszos agresszív magatartására tekintettel annak érdekében, hogy ne kárt tegyen a szolgálati gépjárműben és saját magában gyalog kísérték a kapitányságra, ahol elhelyezték előállító helyiségben, majd * órákor biztonsági intézkedés keretén belül hozzá mentőt hívtak és kórházba szállították, ahol egészen * óráig tartózkodott. Az első időtartam * óra és * óra között tartott. Ezen * óras időtartamon belül a panaszossal szemben fogantatosított intézkedések a lehető leggyorsabban kerültek fogantatosításra, így a panaszosnak nem kellett indokolatlanul várakoznia arra, hogy a rendőrség érdemben foglalkozzon vele.

Az elállítóban a panaszos agresszív, erőszakos, ellenséges magatartására tekintettel és arra, hogy sérülése keletkezett az előállító helyiségben, hozzá biztonsági intézkedés keretén belül mentőt hívtak. A mentőápoló a helyszínen megvizsgálta a panaszost, majd két rendőr kíséretében, megbilincselve a kórházba szállították. Két orvosi dokumentációból is kiderül, hogy a panaszos oly mértékben volt agresszív, hogy veszélyt jelentett nemcsak magára, hanem a kórházi dolgozókra és az ott tartózkodó betegekre, így gyógyszeresen lenyugtatták, majd egészen * percig detoxikálás céljából bent tartották. A panaszos előzetes vizsgálatok alapján közepes fokban minősült ittasnak. Ezen * óra * óra között eltelt, összesen * perces időintervallumban a panaszost a rendőrkapitányságon a mentőápoló megvizsgálta, kórházba szállították, ahol szakorvosi vélemény alapján tartották bent. A panaszosnak az egészségügyi állapota, ittassága alapozta meg a benntartását ennyi időn keresztül. Tekintettel ezen körülményre, a rendőrség közvetetten, szakorvosi utasításra korlátozta a panaszos személyi szabadságát.

A panasz e tekintetben is alaptalan.

4. A biztonsági intézkedés

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszabadságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

Az Rtv. 37. § -a értelmében „*A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében*

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;”

A Szolgálati Szabályzat 10. § (1) bekezdés szerint „*A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen*

a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,

e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,

f) tájékoztatást ad a szolgálati elöljáró utasítása szerint, „

A panaszosnak a Rendőrkapitányságon található előállító helyiségben történő elhelyezését követően hullámzó volt a kedélyállapota. Egyszer megnyugodott, máskor pedig kiabált. Amikor kérésre kiengedték a mosdóba, akkor a korábban kért és papír pohárban számára átadott vizet ráöntötte az egyik rendőrré, majd rá akart támadni arra a rendőrré, akire a vizet öntötte, így társai az intézkedéstaktikai képzésen tanult önvédelmi fogások alkalmazásával a földre vitték. Amikor felültették és fel akarták állítani, akkor szembesültek azzal, hogy vérzik a panaszos orra. Ekkor haladéktalanul mentőt hívtak a helyszínre, megvizsgálták a mentőápolók, majd kórházba szállították. A panaszos – az orvosi dokumentációk szerint – olyan magatartást tanúsított, amely ön- és közveszélyes volt, erre tekintettel célirányzott gyógyszereket kapott, illetve detoxikálóban helyezték el, majd miután lenyugodott sikeresen megvizsgálták. Egyébként a panaszos közepes fokban ittas volt, amikor beszállították a kórházba az előzetes orvosi vizsgálat alapján.

A rendőrség részéről intézkedési kötelezettséget keletkezett akkor, amikor látták, hogy a panaszosnak az orra vérzik, hiszen a sérülést el kellett látni. A rendőrség a helyszínen tapasztaltak alapján mentőt hívott és biztonsági intézkedés foganatosítása keretén belül a panaszost kórházba szállította.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás alapján intézkedtek és a panaszos állapotához mérten mindent megtettek, ami szükséges volt adott körülmények között, így a panasz alaptalan.

5. A bilincselés jogalapja és időtartama

Az Rtv. 48. §-a szerint *„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy*

- a) önkárosításának megakadályozására,*
- b) támadásának megakadályozására,*
- c) szökésének megakadályozására,*
- d) ellenszegülésének megtörésére.*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 16. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.”*

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése szerint *„kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”*

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés alapján *„Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt*

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,*
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,*

c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,

d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,

e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján „A bilincselés módjai:

b) kezek előre vagy hátra bilincselése,”

A panaszos sérelmezte, hogy az előállításnál és a biztonsági intézkedésnél is megbilincselték.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtette, hogy a panaszos *-n * óra és * óra közötti bilincselése tekintetében a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg, hiszen a rendőrség a tapasztalt megtört ellenállásra tekintettel mégis megbilincselte a panaszost, amely során így nem tartotta be a fokozatosság és arányosság követelményét. A Panasztestület az első bilincselés kapcsán nem vizsgálta meg külön az időtartamot, tekintettel arra, hogy a jogalapot nélkülöző bilincselés magával vonzza az időtartam jogellenességének megállapíthatóságát.

A Panasztestület a panaszos aznap * óra és * óra közötti időben foganatosított bilincselése tekintetében a kifejtett, konkrét támadás leküzdése, megakadályozása érdekében az Rtv. 48. § b) pontjára történő hivatkozást a Panasztestület, mint kellő jogalapot elfogadta, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga a második bilincselés kapcsán, illetve nem sérült a panaszosnak az emberi méltósághoz fűződő joga a bilincs alkalmazásának időtartama kapcsán sem.

A Panasztestület állásfoglalásában foglaltakkal az első alkalommal történő bilincselés alkalmazásával kapcsolatban nem értek egyet az alábbi indokaim alapján.

A rendőrség a panaszos esetében a *-n * óra és * óra közötti időben történő előállítása során alkalmazott bilincselése kapcsán a „Jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” nyomtatványon az Rtv. 48. § a), b), d) pontjaira, míg a *-n * óra és * óra közötti időben a biztonsági intézkedés során foganatosított bilincselés vonatkozásában a „Jelentés biztonsági intézkedés végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” nyomtatványon az Rtv. 48. § b) pontjára hivatkozott. Mindkét bilincselésnél a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltakat is figyelembe vették.

Az előállítás során foganatosított bilincselés vizsgálatok az előzményeket figyelembe véve megállapítható, hogy a helyszínre kikerülő két járőr nem tudta meghallgatni a panaszost, hiszen végig hangosan beszélt, szinte már ordibált és folyamatosan követelte, hogy adják vissza neki az ellopott pénzét és engedjék meg neki, hogy megnézhesse a kamerafelvételeket. A panaszos barátja a rendőröknek részletes felvilágosítást adott az esetről és a panaszos állapotáról, hiszen bár a panaszos cukorbeteg és epilepsziás, mégis ennek ellenére alkoholt fogyasztott, így az intézkedés pillanatában ittas állapotban volt. A rendőri intézkedés során a panaszos többször beszaladt a kúthoz, a kikerülő mentősök utasításainak nem engedelmeskedett, a rendőrség kérésére, amely szerint ne menjen be a kúthoz, maradjon a helyszínen nem tett eleget.

A panaszos jogellenes magatartásának abbahagyására irányuló többszöri felszólítás ellenére sem fejezte be cselekményét, ezért vele szemben először szolgálati kutya, majd testi kényszer került alkalmazására. A kényszerintézkedés során a szolgálati kutya alkalmazásával kapcsolatban készített jelentésben foglaltak szerint a panaszos ellenállása „enyhült” kifejezés szerepel, mely arra utal, hogy az ellenállása nem szűnt meg.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének jelentésében foglaltak szerint a panaszos az intézkedés során - kényszerítő eszközök alkalmazásáig - tanúsított (agresszív) viselkedése megalapozta a

vele szemben történő bilincs alkalmazását, melyre a támadás, önkárosítás és ellenszegülés megtörése érdekében került sor. Ugyancsak megalapozta a bilincs alkalmazását az előállítás során gépjárművel történő biztonságos szállítás végrehajtása is.

A bilincs alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyamánként is szóba jöhet. Az alkalmazásának törvényi feltétele azonban, hogy kizárólag személyi szabadság korlátozásával járó rendőri intézkedés keretében (elfogás, előállítás, elővezetés, őrizetbe vétel) alkalmazható. A rendőrnek olyan fokú kényszert kell alkalmaznia, amely megfelelő biztonságot fog nyújtani az intézkedés jövőbeni része során is.

Az intézkedő rendőrtől megkövetelhető, hogy biztosítsa a rendőri intézkedés alá vont személy részéről ne következhesen be a jogszerű intézkedést lefolytató rendőrrel esetlegesen más személlyel szemben támadás, illetőleg ne álljon be ennél rosszabb következmény.

A bilincs indokolt alkalmazását támasztja alá az a körülmény is, hogy amikor a panaszt beültették a rendőrségi szolgálati gépjárműbe, akkor ismételt olyan ön- és környezetkárosító módon kezdett viselkedni, (beleverte a fejét a kocsi, rugdosta az autó belsejét) hogy a rendőrök jobbnak látták, ha a szolgálati gépkocsiból kiszállva, gyalogosan kísérik be a rendőrség épületébe.

A fentiekre tekintettel a bilincs, mint késznyerítő eszköz használatára az előállítás során megfelelő joggal került sor, illetve annak alkalmazása csak a szükséges ideig tartott, ezért a panasz alaptalan.

A panaszossal szemben foganatosított biztonsági intézkedés alkalmával történt másodszori bilincselés vizsgálata során megállapítható, hogy a bilincs alkalmazása jogszerű, szükséges és arányos volt. Megállapítható volt továbbá, hogy a helyszínen tapasztaltak, valamint a kórházban kifejtett panaszosi magatartás mind megalapozták a bilincs további alkalmazását addig, amíg a panaszos végleg le nem nyugodott. A kórházi jelentésekben kiemelték, hogy a panaszos nem volt együttműködő, agresszív volt, nem lehetett megvizsgálni és féltő volt, hogy önmagában, vagy másokban (kórházi dolgozók, betegek) kárt okoz. Így, amíg az orvosok le nem nyugtatták gyógyszerek segítségével a kórházban és nem került lenyugtatott állapotba, addig indokolt volt a bilincs alkalmazása, hiszen a rendőrségen támadó magatartást tanúsított. Ezen körülményekre tekintettel a panaszos bilincselése megfelelő joggal történt, és a szükséges ideig tartott.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

6. A testi kényszer

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében *„A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.”*

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére - amint ez lehetséges - segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.”*

Az Rtv. 47. §-a alapján *„A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”*

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1)-(3) bekezdés szerint „A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

(2) A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

(3) Nem minősül testi kényszernek, amikor a rendőr - jogszerű intézkedése során, a biztonságos intézkedés végrehajtása érdekében - a felé kartávolságon belülre lépő, valamint a mozgásának folyamatosságát akadályozó személyt csupán nyújtott kezével, minimális erő kifejtéssel magától távol tartja.”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a bilincs használatakor vele szemben testi kényszert is alkalmaztak.

A Panasztestület állásfoglalása szerint a fentiekben megállapított alapjogot sértő bilincselés végrehajtása érdekében alkalmazott testi kényszer alkalmazása a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogát sértette az előállítás során első alkalommal történő bilincselés kapcsán. A * órákor a biztonsági intézkedés során alkalmazott második bilincselés előzményeként igénybe vett testi kényszert a Panasztestület úgy ítélte meg, hogy ezen intézkedés során kifejtett testi kényszer kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez fűződő alapvető joga.

A Panasztestület döntésével az előállítás során alkalmazott testi kényszerrel kapcsolatos állásfoglalásával nem értek egyet az alábbi indokok alapján.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály rendőri jelentése szerint a panaszossal szemben két alkalommal alkalmaztak testi kényszert. Először a benzinkútnál foganatosított előállítása során a ruházatátvizsgálást követően a panaszost a motorháztetőre fektették, majd kezeit hátra helyzetbe feszítették és ebben a pozícióban patent bilincset helyeztek fel.

Ezt követően a testi kényszert a rendőrök akkor alkalmazták a panaszossal szemben, amikor a Rendőrkapitányság előállítójából a mosdóba történő kiengedését követően a korábban kapott pohár vízzel leöntötte az egyik rendőrt, majd „lefejelő” mozdulatát megakadályozva két rendőr testi kényszer alkalmazásával a földre vitték és kezeit hátra helyzetben bilincselték meg.

Megítélésem szerint és a korábban kifejtettek alapján (ld. 5. pont) az előállítás és a biztonsági intézkedés során alkalmazott testi kényszer jogszerű, szakszerű, arányos és szükséges volt, hiszen a szintén jogszerű, szakszerű arányos bilincselés végrehajtása érdekében – a panaszos ellenszegülése folytán – szükség volt.

A panasz e tekintetben is alaptalan.

7. A szolgálati kutya alkalmazása

Az Rtv. 50. § (1) bekezdése szerint „A rendőr szájkosárral ellátott szolgálati kutyát – pórázon vagy anélkül - kényszerítő eszközként akkor alkalmazhat, ha a testi kényszer alkalmazásának feltételei (47. §) fennállnak.”

A Szolgálati Szabályzat 43. § (1) és (2) bekezdése alapján „*A rendőr csak az adott feladatra kiképzett és érvényes minősítéssel rendelkező, egészséges, ápolat és jó erőnlétű kutyával láthat el szolgálatot.*

(2) A rendőr a szolgálati kutyát nyilvános helyre feladata ellátása céljából viheti be.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség szolgálati kutyát használt vele szemben.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály állományában a szolgálati kutyát vezető rendőr jelentése szerint a panaszos a rendőri intézkedés során agresszíven viselkedett, ordibált, rohángált, sőt kifejezett rendőri kéréseknek nem engedelmeskedett. A panaszost többször kérték meg arra, hogy az általuk közölt magatartást kövesse, azonban ennek a panaszos egyszer sem tett eleget. Végül, amikor hirtelen berohant a benzinkútra a panaszos magatartása oly annyira ellenállóvá vált, hogy a panaszos ellenállását meg kellett törni. A rendőrök a helyszínen található szolgálati kutya alkalmazása mellett döntöttek. A kutya szájkosárral volt ellátva, rendszeresített pórázon volt vezetve. Alkalmazása során az eb a panaszost egy alkalommal lágyéktájékon megütötte, amelytől az addigi ellenállása átmenetileg megtört. Ezen kényszerítő eszköz alkalmazása – a meglepetés erejével – alkalmas volt arra, hogy a panaszosi ellenállást megtörje, ezen kívül pedig megfelelt az arányosság és a fokozatosság elvének is. Ezen körülményekre tekintettel a rendőrség a szolgálati kutyát a testi kényszer helyett alkalmazta, a fokozatosság és arányosság elvét betartva.

A szolgálati kutya alkalmazása jogszerű és arányos volt, ezért a panasz alaptalan.

8. Vegyi eszköz alkalmazása a panaszossal szemben

Az Rtv. 49. § (1) bekezdése értelmében „*A rendőr a szolgálatban rendszeresített, vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat*

a) a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására,

b) a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.”

A Szolgálati Szabályzat 42. §(1) és (4) bekezdés alapján „*A rendőr vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, valamint más eszközt saját elhatározásából vagy szolgálati elöljárója parancsára használhat.*

(4) A rendőr az intézkedés megkezdésekor a vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt készenlétbe helyezi, a rendőrbotot, a kardot kézbe fogja, és felkészül a támadás elhárítására, az ellenszegülés megtörésére.”

A panaszos sérelmezte, hogy amikor belökték a Rendőrkapitányságon egy helyiségbe, akkor lefújták gázspray-vel, amelynek következtében nem látott és fájdmában kiabálni kezdett.

A Rendőrkapitányság vezetője a jelentésében határozottan visszautasította a panaszosi állítást, hiszen álláspontja szerint nem alkalmaztak a panaszossal szemben vegyi eszközt, illetve nem lökték be egy helyiségbe sem, a panaszost az előállító helyiségben helyezték el. A vegyi eszköz alkalmazása egyik rendőri jelentésben, illetve egyik orvosi dokumentációban sem szerepel.

A vizsgálat során a rendőri jelentéseket, mint közokiratot fogadtam el, ezért a panasz alaptalan.

9. A rendőrök nem vették figyelembe, hogy cukorbeteg

Az Rtv. 2. §-a szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint „A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”

A panaszos állítása szerint a rendőrség az intézkedés során nem vette figyelembe azt, hogy ő cukorbeteg, pedig többször is jelezte a rendőrök irányába ezt.

A rendőri jelentésekből azonban az állapítható meg, hogy a panaszos egyszer sem jelezte a rendőröknek azt, hogy ő cukorbeteg lenne. Amikor a helyszínre kiért a két járőr, akkor a panaszos barátja közölte azt a rendőrökkel, hogy a panaszos egyébként epilepsziás és cukorbeteg, de mégis ennek ellenére alkoholt fogyasztott. Az egyik rendőr felfigyelt arra is, hogy a panaszosnál egy zsák van. Ennek kapcsán elmondta a panaszos barátja a rendőrnek, hogy a panaszos nem megy sehova a zsákja nélkül, abban a gyógyszerei vannak.

A fenti információ birtokában, valamint a panaszos viselkedése miatt a rendőrök már a benzinkútnál értesítették a mentőket és a panaszos orvosi ellátását kérték, azonban a kikerülő mentőápoló a panaszost megvizsgálni nem tudta, mivel a vizsgálatnak ellenállt és csak a pénzét követelte. A mentő gépkocsi ezt követően elhagyta a helyszínt.

Az előállítóban és annak előterében történtek miatt ismételten mentőt kértek, majd biztonsági intézkedés keretén belül a panaszost kórházba vitték.

Megállapítható, hogy a rendőrség a panaszos betegségéről csupán az adatgyűjtés során szerzett tudomást, és az intézkedés során a tőlük elvárható segítséget minden esetben megtették.

A panasz e tekintetben alaptalan.

10. A rendőrök szolgálatban tanúsított viselkedése

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése ld. 18. oldal 10. pontja.

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexe (továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”

Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el.

A szolgálati fellépés során tanúsított viselkedéssel kapcsolatban a panaszos és a rendőrség is eltérően nyilatkozott. A vizsgálat során a panaszos által említett sérelmei tárgyi

súlyára tekintettel a rendőri jelentésben foglaltakat, mint közokiratot fogadtam el, különös tekintettel a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Határrendészeti Alosztály állományában szolgálatot teljesítő rendőr jelentésében foglaltakra. A rendőr jelentése szerint a szolgálata teljesítése során, * órákor a Rendőrkapitányság kapuügyeleteséről értesítette, hogy a kapuban van a panaszos, aki érdeklődni szeretne. A kapuba kimenve valóban a panaszos várta, aki elmondta, hogy hétfőn éjszaka kért rendőri intézkedést a MOL benzinkútra pénzlopással kapcsolatosan és annyira emlékszik, hogy utána a rendőrségen kötött ki és szeretné megtudni, hogy mi történt vele.

A százados megpróbálta felvilágosítani a panaszost, hogy milyen eljárások indultak az ügyében, de folyamatosan a rendőr szavába vágott. Ezt követően a panaszos az eltűnt pénzével kapcsolatosan érdeklődött, és a számára felajánlott – a bűnügyi osztályvezető általi – felvilágosítási lehetőségét elfogadta.

10.1. A rendőr a nemi szervét mutogatta

A panaszos azt kifogásolta, hogy az egyik rendőr - amelyik ráuszította a kutyáját - a Rendőrkapitányságon az előállítását követően a nemi szervét mutogatta neki.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentésében határozottan visszautasította a panaszos ezen állítását, ilyen eset nem fordult elő, egyik intézkedő rendőr sem mutogatta a panaszosnak a nemi szervét.

A fenti körülményeket figyelembe véve a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, a panasz e tekintetben is alaptalan.

10.2. A rendőrök szidták, lecígányozták a panaszost

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során nem elég, hogy a rendőrök fizikailag bántalmazták ráadásul verbálisan szidták a panaszos személyét és családját. Többször lecígányozták annak ellenére, hogy a panaszos nem cigány.

A Rendőrkapitányság vezetője a jelentésében határozottan visszautasította a panaszos ezen állítását. Az intézkedés során sem a panaszost, sem pedig a családját nem szidalmazták, a panaszosra nem mondták azt, hogy cigány. Ellenben a panaszos az intézkedés során többször hangoztatta az alábbi, vulgáris tartalmú kijelentéseket: „Rohadt, rendőrök, megb..... titeket és anyátokat is. Elloptátok a pénzem. Fel lesztek jelentve, mindannyian le lesztek szerelve. K..... anyátokat, k.....gök.”

A fenti körülményeket figyelembe véve a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, a panasz e tekintetben is alaptalan.

10.3. A kutyás rendőr megfenyegette

A panaszos végül sérelmezte, hogy az a rendőr, aki a kutyáját a benzinkútnál ráuszította, és aki az előállítást követően a nemi szervét mutogatta neki megfenyegette, hogy ha bármilyen hivatalos szervhez fordul, akkor rosszul fog járni, mert úgy is a rendőröknek fognak hinni, mert mellettük fog kiállni az Országos Mentőszolgálat, valamint a benzinkút dolgozói is.

A Rendőrkapitányság vezetője a jelentésében leírta, hogy egyik rendőr sem fenyegette meg a panaszost az intézkedés során, így ennek keretén belül nem hangozott el olyan kijelentés, hogy a panaszos ne tegyen panaszt, mert azzal csakis ő fog rosszul járni. A panaszos volt az, aki fenyegette végig a rendőröket azzal, hogy feljelenti őket és, hogy le fogja őket szereltetni.

A fenti körülményeket figyelembe véve a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, a panasz e tekintetben is alaptalan.

11. Az előállításról postai úton kapta meg az igazolást, amelyet visszadátumoztak

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján „Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása időtartamáról kiállított igazolásokat visszadátumozták és azokat csak később, postán küldték meg számára, annak ellenére, hogy vele szemben az intézkedés történt.

A rendőrség számára nem határoz meg az Rtv. olyan határnapot, vagy határidőt, ameddig ezen kötelezettségének eleget kell tennie, így a Testület abból indult ki, hogy lehetőség szerint – az ésszerűség szabályai szerint – az előállításakor, annak befejeztével, a szabadon bocsátás alkalmával kell kiállítani és a panaszos részére átadni ezen igazolásokat.

Mivel a panaszos több órán keresztül kórházban volt, illetve amikor a panaszos saját lábán távozott az egészségügyi intézményből a rendőrök nem voltak már jelen, így a rendőrség a lehetőségekhez mérten intézkedett az igazolás megküldése érdekében.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Határrendészeti Alosztály rendőrének jelentésében foglaltak szerint, amikor a panaszos a szolgálata során megjelent a rendőrségen, akkor a panaszosnak felajánlotta, hogy a rendőri intézkedés, előállítás időtartamáról készült igazolást, valamint tájékoztatót átadja számára, azonban a panaszos azt a kijelentést tette, hogy ő nem ír alá semmit, majd az ügyvédje rendezi a jegyzőkönyvet.

Az igazolás tartalmát megvizsgálva, nem megalapozott a panaszos állítása, hiszen a rendelkezésére bocsátott jelentésekben közölt információk, az orvosi dokumentációk fedik az időpontokat.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

VII.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során az előállítás arányosságát is megvizsgálta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, a beadványában konkrétan meg sem említette, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”.

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bekezdés, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (2) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 33. § (2) bekezdés f) pontja, (3) és (4) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 37. § a), b) és c) pontja, 48. §, 15.§ (1) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 49. § (1) bekezdés a) és b) pontja, 18. § (2) és (10) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 9. § (1) bekezdése, 8. § (1) bekezdés, 30. § (3) bekezdése, 10. § (1) bekezdés a)-d) pontjai, 33. § (1) bekezdés, 40. § (3) bekezdés, 43. § (1) és (2) bekezdései, 42. § (1) és (4) bekezdései;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 170. § (1) bekezdése.
- Etikai Kódex 1., 5. és 7. pontja.

Budapest, 2015. december 04.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos